

Asman

Nyk de Vries

Asman

Gedichten

Uitgeverij De Arbeiderspers / Amsterdam / Antwerpen

De auteur ontving voor het schrijven van deze bundel een projectsubsidie van het Nederlands Letterenfonds

Nederlands
letterenfonds
dutch foundation
for literature

Copyright © 2021 Nyk de Vries

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopie of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van BV Uitgeverij De Arbeiderspers, Weteringschans 259, 1017 XJ Amsterdam.

Omslagontwerp: Sander Patelski

Omslagillustratie: Still uit de poëziefilm 'Asman', gemaakt door Herman Zeilstra

Portret auteur: Rogier Maaskant

Stills in het beeldkatern uit de poëziefilms: Herman Zeilstra

Typografie: Steven van der Gaauw

ISBN 978 90 295 4527 3 / NUR 306

nykdev.nl

arbeiderspers.nl

Inhoud

I

- Begin 13
- Begjin 14
- Wat wordt het morgen? 17
- Hoe komt it moarn? 18
- Geluk 21
- Lok 22
- Ongewis 23
- Unwis 24
- Spiegel 25
- Spegel 26

II

- Ramon 29
- Moeras 30
- Illegaal 31
- Spijkers 32
- Heleen van Moors 33
- Meindert 34
- Old Dutch 35
- Dora 36

III

- Asman 38
- Vuilnisman 39
- Jiskeman 40
- Anne en Arie 41
- Anne en Arie 42
- Call Me by Your Name 43
- Call Me by Your Name 44

Veel liever 47
Folle leaver 48

IV

Woudman 51
Wâldman 52

V

Niche 57
Pastinaaksoep 58
Goosje 59
Missie 60
Lied 61
Oude Friese schrijver 62
Hortensia 63
Herfst 64
Australische professor 65

VI

Hoeveel woorden 69
Hoefolle wurden 70

Verantwoording 73

Voor Bente en Rijk

Wie leest de stad beter?

I

Dit is het eerste gedicht dat ik schreef als Dichter fan Fryslân. Hierbij maakten we de eerste poëziefilm van de serie, met rollen van Lolkje Algra en Kees de Vries, alias de Cesanova. Alle poëziefilms vind je op: nykdev.nl/asman

Begin

Dit is hoe het begint. Je komt thuis en blijft staan bij het aanrecht. Het is na tien. Het huis is kalm, maar jij bent het niet.

Wat je collega vandaag riep, aan het eind van de avond, dat sloeg nergens op. Je zei er wat van, maar de rest viel haar bij.

13

Het zint je niet. Het maalt door je hoofd. Mensen zijn zo overtuigd van zichzelf. Ze praten zo graag. Je trekt een kastje open en reikt omhoog.

Gelukkig is er iets te eten.

Maar de zak Croky is snel leeg. En opnieuw vreet je jezelf op. Je stapt in bed, je hoort het vertrouwde gesnurk naast je, maar het helpt niets.

Je monoloog gaat door. Je zoekt naar woorden om terug te slaan, maar een helder verhaal wil het niet worden. Je bent de eenling die je vroeger ook al was.

Een groep is prachtig, als er iets te lachen valt. Hoe graag praat je niet over *ús* Friezen. Maar je sympathie voor de underdog is geen toeval.

Je bent het immers zelf, als het tegenzit.